

„Прича о Таталији“, Весна Алексић

Књига „Прича о Таталији“ је прича о једном дечаку Рељи.

Он треба да добије млађу сестру која ће се звати Наталија. Сви се радују тој беби, и мама, и тата, и бака и дека... Сви, ама баш сви осим Реље. Он уопште није хтео да добије сестру јер неће да дели са њом играчке, неће да се игра са њом. Једне ноћи, стигла је вест да се родила Наталија.

Рељин живот се променио по доласку бебе у кућу. Био је љут јер су сви заборавили на њега. Чак није желео ни да је зове правим именом већ је звао Таталија. Сви су бебу мазили, држали у наручју и говорили да је много лепа. Док су се са бебом играли, Реља се играо са лабораторијом у својој соби. Навече се ипак осећао усамљено.

Рељина сестра се изненада разболела. Тата је ходао узнемирено, а мама је забринуто гледала у бебу. И Реља се забринуо за Таталију! Хтео је да је заштити јер она не зна да се брани. Таталија и мама су следећег јутра отишли у болницу. После неколико дана Таталија се вратила кући. Реља се много обрадовао. Загрлио је и секу и маму.

Ја разумем зашто се Реља тако осећао. И ја сам се осећала заборављено када су у нашу кућу донели Павла, мог брата. Временом сам га заволела. Све више се играмо, дружимо. Коначно се не осећам заборављено.

